

Prædiken

H3K maskegudstjeneste

Torsdag den 9. januar 2014

Math 2,1-12 Astrologernes lange rejse Evangeliet læses

”Langt herfra, i Østerland

Stod en gammel stjernemand,

Så fra tårnet vist på himlen,

Så det lys i stjernevrímlen,

Blev i sind så barneglad.” Amen! (Dejlig er..., vers 4)

Astrologerne, magerne, de hellige tre konger, de vise mænd kære børn har så mange navne – de kunne ikke forblive anonyme – de måtte have navne og vi måtte se dem i deres fine tøj.

Deres gaver blev finere og finere, mere og mere kostbare, så derfor måtte det jo dreje sig om konger, hvordan kunne de ellers være så rige?

Historien om kongerne blev mere og mere farverig jo længere vi nåede hen i århundrede.

De havnede i Milano i Italien og blev senere overflyttet til domkirken i Kølín.

Vi kalder dem Kaspar – ældgammel var han og Melchior fra Østen var midt i livet og Baltsasar fra Afrika var ganske ung.

Vi elsker at give hinanden navne på Ærø – kælenavne og knyttet til det sted vi nu bor eller hvor vi blev født engang for 40-50 år siden

- Ellen fra Nebraska Minde, Erik fra Forstaden, Knud fra Godthåb eller Hans fra Nordpolen, Eva fra Erik Sommerhårs Danebo – adressen tænker vi ikke på – kun stedet, og så må de andre udefra – af øen ellers selv finde frem til stedet og personen. Det er ikke sikkert at de kan finde vej, som de Hellig Tre Konger kunne det for længe siden. De fik en hel særlig medrejsende – en stjerne, der lyste over det sted, hvor barnet i krybben heroppe ved alteret blev født – en guddommelig ledestjerne.

Men var de nu også så fine – kunne de ikke have været som os – helt almindelige, småfortravlede, forvirrede og godt brugte - og blot have forstand på at læse stjernerne og gode til at finde vej – måske ved hjælp af moderne teknologi GPS érne.

Kunne vi se det for os – med udslidte æsler og omgivet af arbejdende mennesker, der tænker på dagen og vejen, brænde saves, oprydning efter nytårets udskejelser blandt mennesker - store og små og de små hunde der kan æde lidt af smulerne fra de riges bord – som os – det er her det foregår, de har fundet noget helt særligt og stjernen ledte deres fødder til de stod det sted, hvor der var et særligt lys som en dejlig himmel blå midt i en grå og trist januar, hvor vi må kridte skoene for at kunne stå op i mørket – alle optaget af at finde vejen, hvorpå din fod kan gå.

Det var ikke despoten Herodes, der fik det sidste ord, det var ikke de begærlige magthavere, der fik det sidste ord eller os, når vi er selvoptagne og kan synke ned i triste tanker; men stjernen er blevet til

**et menneskeligt blik, der forlod sin himmel og gjorde sig helt
menneskelig i sin almægtighed, gjorde sig sårbar med os for at vi skal
vide midt i januars mørke at vi aldrig er forladt af Gud.**

”Østerlands de vise mænd

Fandt dog stjernen der igen,

Som de skued i det høje,

Thi i barnets milde øjne,

Funklende og klar den sad.” Amen!